

"Službeni glasnik RS", br. 85/2005

Na osnovu člana 83. tačka 3. Ustava Republike Srbije, donosim

U K A Z

o proglašenju Zakona o programu zaštite učesnika u krivičnom postupku

Proglašava se Zakon o programu zaštite učesnika u krivičnom postupku, koji je donela Narodna skupština Republike Srbije, na sednici Dvanaestog vanrednog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2005. godini, 29. septembra 2005. godine.

PR broj 82

U Beogradu, 5. oktobra 2005. godine

Predsednik Republike,

Boris Tadić, s.r.

Z A K O N

o programu zaštite učesnika u krivičnom postupku

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se uslovi i postupak za pružanje zaštite i pomoći učesnicima u krivičnom postupku i njima bliskim licima, koji su usled davanja iskaza ili obaveštenja značajnih za dokazivanje u krivičnom postupku izloženi opasnosti po život, zdravlje, fizički integritet, slobodu ili imovinu.

Član 2.

Zaštita lica iz člana 1. ovog zakona obezbeđuje se sprovođenjem Programa zaštite.

Program zaštite je skup mera predviđenih ovim zakonom koje se primenjuju u cilju zaštite života, zdravlja, fizičkog integriteta, slobode ili imovine zaštićenog lica.

Član 3.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1) učesnik u krivičnom postupku je: osumnjičeni, okrivljeni, svedok saradnik, svedok, oštećeni, veštak i stručno lice.

2) blisko lice je lice za koje učesnik u krivičnom postupku zahteva uključenje u Program zaštite;

3) zaštićeno lice je lice uključeno u Program zaštite.

Osumnjičeni, okrivljeni, svedok saradnik, svedok, oštećeni, veštak i stručno lice imaju značenje u smislu odgovarajućih odredbi Zakonika o krivičnom postupku.

Član 4.

Program zaštite može se sprovesti pre, u toku i nakon pravnosnažnog okončanja krivičnog postupka, prema učesniku u krivičnom postupku i bliskim licima.

Član 5.

Program zaštite se sprovodi ako su učesnici u krivičnom postupku i bliska lica usled davanja iskaza ili obaveštenja značajnih za dokazivanje u krivičnom postupku izložena opasnosti po život, zdravlje, fizički integritet, slobodu ili imovinu, a bez tog iskaza ili obaveštenja bilo bi znatno otežano ili nemoguće dokazivanje u krivičnim postupcima za krivična dela:

1) protiv ustavnog uređenja i bezbednosti;

2) protiv čovečnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom;

3) organizovanog kriminala.

Član 6.

Državni organi i službena lica koja obezbeđuju i pružaju zaštitu učesnika u krivičnom postupku dužni su da sprovode postupak i postupaju hitno.

Podaci u vezi sa Programom zaštite su poverljivi i predstavljaju službenu tajnu. Osim službenih lica ove podatke ne mogu saopštavati ni druga lica kojima podaci postanu dostupni. Službeno lice je dužno da drugo lice obavesti da ovi podaci predstavljaju tajnu.

II NADLEŽNI ORGANI

a) Komisija za sprovođenje Programa zaštite

Član 7.

Odluku o uključenju, produženju, obustavi i prestanku Programa zaštite donosi Komisija za sprovođenje Programa zaštite (u daljem tekstu: Komisija), koja ima tri člana.

Jednog člana Komisije imenuje iz reda sudija Vrhovnog suda Srbije predsednik Vrhovnog suda Srbije, drugog člana imenuje iz reda svojih zamenika Republički javni tužilac, a rukovodilac Jedinice za zaštitu član je Komisije po položaju.

Članovi Komisije imaju po jednog zamenika, koje imenuje predsednik Vrhovnog suda Srbije iz reda sudija Vrhovnog suda Srbije odnosno Republički javni tužilac iz reda zamenika Republičkog javnog tužioca.

Zamenik rukovodioca Jedinice za zaštitu zamenjuje po položaju rukovodioca i u Komisiji.

Stručne i administrativne poslove za potrebe Komisije obavlja Jedinica za zaštitu.

Član 8.

Članovi Komisije i zamenici, osim rukovodioca Jedinice za zaštitu i njegovog zamenika, imenuju se na pet godina i mogu biti ponovo imenovani.

Član 9.

Svojstvo člana Komisije i zamenika prestaje:

- 1) prestankom dužnosti sudije Vrhovnog suda Srbije ili zamenika javnog tužioca;
- 2) prestankom radnog odnosa rukovodioca Jedinice za zaštitu odnosno njegovog zamenika odnosno raspoređivanjem na drugo radno mesto;
- 3) na zahtev člana ili zamenika;

4) zbog nepridržavanja propisa o sprovođenju Programa zaštite;

5) istekom vremena imenovanja.

Rukovodiocu Jedinice za zaštitu odnosno njegovom zameniku ne može prestati članstvo u Komisiji na sopstveni zahtev.

O prestanku svojstva člana Komisije ili zamenika odlučuje starešina organa koji je imenovao člana Komisije ili zamenika.

Član 10.

Radom Komisije rukovodi predsednik. Predsednik Komisije je sudija Vrhovnog suda, a u slučaju njegove sprečenosti zamenjuje ga njegov zamenik.

Komisija odlučuje na sednici većinom glasova. Član Komisije koji je podneo zahtev iz člana 25, 31. ili 34. ovog zakona ne može učestvovati u odlučivanju.

Član 11.

Komisija donosi poslovnik o radu.

Komisija podnosi godišnji izveštaj o radu nadležnom odboru Narodne skupštine.

b) Jedinica za zaštitu

Član 12.

Jedinica za zaštitu je specijalizovana organizaciona jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova koja sprovodi Program zaštite i obavlja druge poslove u skladu sa ovim zakonom.

U sprovođenju Programa zaštite Jedinica za zaštitu obezbeđuje zaštićenom licu i potrebnu ekonomsku, psihološku, socijalnu i pravnu pomoć.

Svi državni organi, organizacije i službe dužni su da pruže pomoć Jedinici za zaštitu i da na njen zahtev izvrše radnje iz svoje nadležnosti potrebne za sprovođenje Programa zaštite.

Član 13.

Ministar unutrašnjih poslova donosi poseban akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta u Jedinici za zaštitu.

Ministar unutrašnjih poslova raspoređuje rukovodioca Jedinice za zaštitu u skladu sa zakonom.

III PROGRAM ZAŠTITE

a) Mere zaštite

Član 14.

U okviru Programa zaštite primenjuju se sledeće mere:

- 1) fizička zaštita ličnosti i imovine;
- 2) promena prebivališta ili premeštanje u drugu zavodsku ustanovu;
- 3) prikrivanje identiteta i podataka o vlasništvu;
- 4) promena identiteta.

U toku sprovođenja Programa zaštite može se primeniti jedna ili više mera s tim što se mera promene identiteta može primeniti samo kada se cilj Programa zaštite ne može ostvariti primenom drugih mera.

Mere fizičke zaštite ličnosti i imovine, promene prebivališta ili premeštanja u drugu zavodsku ustanovu i prikrivanje identiteta i podataka o vlasništvu mogu se primeniti kao hitne mere u smislu člana 27. ovog zakona.

Član 15.

Rešenje o određivanju vrste mera iz člana 14. stav 1. tač. 1) do 3) ovog zakona donosi Jedinica za zaštitu, a rešenje o određivanju mere iz člana 14. stav 1. tačka 4) ovog zakona donosi Komisija na predlog Jedinice za zaštitu.

Jedinica za zaštitu samostalno primenjuje mere iz člana 14. stav 1. ovog zakona. Prema zaštićenom licu koje je lišeno slobode Jedinica za zaštitu primenjuje ove mere u saradnji sa Ministarstvom pravde.

Kada se na drugi način ne mogu primeniti mere iz člana 14. stav 1. ovog zakona, Jedinica za zaštitu u obavljanju poslova iz svog delokruga može prikriti identitet svojih pripadnika, kao i podatke o vlasništvu nad stvarima kojima se služi u primeni određene mere.

Jedinica za zaštitu u toku primene mera iz člana 14. stav 1. ovog zakona pruža ekonomsku i socijalnu pomoć zaštićenom licu do trenutka njegovog osamostaljenja. Ova pomoć ne može biti veća od iznosa koji je neophodan za pokrivanje životnih troškova i uključenje zaštićenog lica u novu društvenu sredinu.

Član 16.

Mera fizičke zaštite ličnosti i imovine sastoji se od sprečavanja protivpravnog ugrožavanja života, zdravlja, fizičkog integriteta, slobode ili imovine zaštićenog lica upotrebom fizičko-tehničkih mera.

Član 17.

Mera promene prebivališta sastoji se od privremenog ili trajnog preseljenja zaštićenog lica iz mesta prebivališta ili boravišta u mesto koje odredi Jedinica za zaštitu.

Mera premeštanja u drugu zavodsku ustanovu sastoji se od upućivanja zaštićenog lica koje je lišeno slobode iz zavodske ustanove u kojoj se nalazi u zavodsku ustanovu koju odredi Jedinica za zaštitu u dogovoru sa Ministarstvom pravde.

Član 18.

Mera prikrivanja identiteta i podataka o vlasništvu sastoji se od izrade i upotrebe lične isprave ili isprave o vlasništvu zaštićenog lica u kojoj su privremeno izmenjeni izvorni podaci.

Ispravu iz stava 1. ovog člana izrađuje Jedinica za zaštitu.

Primena mere iz stava 1. ovog člana ne može imati za posledicu izmenu izvornih podataka koji se vode u službenim evidencijama.

Član 19.

Prilikom zaključenja pravnih poslova koji mogu imati uticaj na treća lica, zaštićeno lice može upotrebiti ispravu iz člana 18. stav 1. ovog zakona uz saglasnost Jedinice za zaštitu.

Ako Jedinica za zaštitu ne da saglasnost za zaključenje pravnih poslova iz stava 1. ovog člana, zaštićeno lice može odrediti, uz saglasnost Jedinice za zaštitu, punomoćnika koji će u njegovo pravo ime zaključiti ove poslove.

Član 20.

Mera promene identiteta sastoji se od potpune ili delimične izmene ličnih podataka zaštićenog lica. Uz ovu meru može biti određena i promena fizičkih karakteristika zaštićenog lica.

Promena identiteta može imati uticaja na prava i obaveze zaštićenog lica samo u meri u kojoj je to neophodno radi sprovođenja Programa zaštite i ne utiče na obaveze zaštićenog lica prema trećim licima.

Nakon promene identiteta Jedinica za zaštitu odobrava i nadzire pristup izvornim podacima o identitetu zaštićenog lica. Jedinica za zaštitu vodi računa i o svim statusnim i drugim pravima i obavezama koji su u vezi sa izvornim identitetom zaštićenog lica.

Član 21.

Ako je određena mera promene identiteta, Jedinica za zaštitu poziva zaštićeno lice da izvrši svoje dospеле obaveze prema trećim licima.

Nakon izvršenja obaveza iz stava 1. ovog člana, nadležni organ, organizacija ili služba na osnovu podataka koje dostavi Jedinica za zaštitu odmah izdaje ličnu ispravu ili dokument.

Postupak izdavanja lične isprave ili dokumenta ne razlikuje se od postupka izdavanja originalne lične isprave ili dokumenta. Podaci u ličnoj ispravi ili dokumentu ne smeju biti identični sa podacima drugog lica.

Nakon izdavanja lične isprave ili dokumenta, nadležni organ Ministarstva unutrašnjih poslova na zahtev Jedinice za zaštitu unosi u evidenciju o izvornim podacima o zaštićenom licu primedbu da o svim pitanjima u vezi sa identitetom mora biti obavještena Jedinica za zaštitu.

Evidencija nadležnog organa Ministarstva unutrašnjih poslova vodiće se na način da se na osnovu podataka o izvornom identitetu zaštićenog lica ne može utvrditi njegov izmenjeni identitet.

Član 22.

Prilikom zaključenja pravnih poslova većeg značaja, zaštićeno lice može upotrebiti ličnu ispravu ili dokument iz člana 21. stav 2. ovog zakona uz saglasnost Jedinice za zaštitu.

Zaštićeno lice može odrediti punomoćnika u cilju ostvarenja prava i ispunjenja obaveza nastalih pre promene identiteta.

Ako sazna za postojanje obaveze koja je nastala pre promene identiteta, Jedinica za zaštitu poziva zaštićeno lice da preko punomoćnika ispuni obavezu. Ako zaštićeno lice to ne učini, Jedinica za zaštitu ispunjava obavezu ili postupa u skladu sa članom 34. st. 1. i 2. ovog zakona.

Član 23.

Ako je u svojstvu lica iz člana 3. stav 1. tačka 1) ovog zakona pozvano pred sud povodom krivičnog dela učinjenog pre promene identiteta, zaštićeno lice učestvuje u krivičnom postupku sa izvornim identitetom.

U drugom postupku pred sudom ili državnim organom u kojem je neophodna upotreba izvornog identiteta, zaštićeno lice može učestvovati samo uz saglasnost Jedinice za zaštitu. Ako Jedinica za zaštitu ne da saglasnost, zaštićeno lice vrši svoja prava u postupku preko punomoćnika.

Ako zaštićeno lice učini krivično delo nakon promene identiteta, Jedinica za zaštitu obaveštava nadležnog javnog tužioca i Komisiju.

U slučajevima iz st. 1. i 2. ovog člana, pozivanje zaštićenog lica vrši se preko Jedinice za zaštitu koja obezbeđuje njegov dolazak.

Član 24.

Izrada i upotreba isprava i dokumenata izvršena u skladu sa ovim zakonom u cilju primene mera prikrivanja identiteta i vlasništva i promene identiteta zaštićenog lica ne predstavlja krivično delo.

Originalne isprave i dokumenti zaštićenog lica čuvaju se u Jedinici za zaštitu.

b) Uključenje u Program zaštite

Član 25.

Nadležni javni tužilac, istražni sudija ili predsednik veća može po službenoj dužnosti ili na predlog učesnika u krivičnom postupku podneti Komisiji zahtev za uključenje učesnika u krivičnom postupku i bliskih lica u Program zaštite.

Nakon pravosnažnog okončanja krivičnog postupka zahtev iz stava 1. ovog člana može podneti i Jedinica za zaštitu.

Član 26.

Zahtev za uključenje u Program zaštite sadrži:

1) podatke o licu za koje se zahteva zaštita;

2) opis i zakonski naziv krivičnog dela povodom koga se zahteva zaštita;

3) ocenu značaja iskaza ili obaveštenja za postupak;

4) okolnosti koje ukazuju da postoji opasnost za lice za koje se zahteva zaštita.

Uz zahtev za uključenje u Program zaštite dostavlja se upitnik o ličnim podacima, imovinskim prilikama, krugu bliskih lica i drugim podacima koji popunjava lice za koje se zahteva zaštita.

Pre odlučivanja o zahtevu Komisija će zatražiti od Jedinice za zaštitu da u roku od 15 dana dostavi procenu:

1) opasnosti koja pretilicu za koje se zahteva zaštita;

2) opasnosti kojoj bi bila izložena zajednica u slučaju uključjenja u Program zaštite;

3) zdravstvenog stanja lica za koje se zahteva zaštita;

4) potrebnih mera zaštite.

Član 27.

Ako nadležni javni tužilac, istražni sudija ili predsednik veća oceni da postoji neposredna opasnost po život, zdravlje, fizički integritet, slobodu ili imovinu učesnika u krivičnom postupku ili bliskog lica, obavestiće Jedinicu za zaštitu o potrebi primene hitnih mera.

Rukovodilac Jedinice za zaštitu naređuje primenu hitnih mera, uz saglasnost učesnika u krivičnom postupku odnosno bliskog lica. Saglasnost u ime maloletnog lica ili lica potpuno lišenog poslovne sposobnosti daje zakonski zastupnik ili staralac.

Rukovodilac Jedinice za zaštitu odmah obaveštava predsednika Komisije i nadležnog javnog tužioca, istražnog sudiju ili predsednika veća o primenjenim hitnim merama.

Primena hitnih mera traje do donošenja odluke Komisije o zahtevu za uključenje u Program zaštite.

Član 28.

Po prijemu procene koju dostavlja Jedinica za zaštitu predsednik Komisije odmah, a najkasnije u roku od tri dana, zakazuje sednicu Komisije.

Komisija odmah, a najkasnije u roku od osam dana, donosi rešenje kojim usvaja ili odbija zahtev za uključenje u Program zaštite. O odluci Komisija odmah obaveštava podnosioca zahteva.

Odluka Komisije je konačna.

Član 29.

Ako usvoji zahtev za uključenje u Program zaštite Komisija nalaže rukovodiocu Jedinice za zaštitu da sa licem čija zaštita je odobrena zaključi sporazum o uključanju u Program zaštite.

Program zaštite se sprovodi od dana zaključenja sporazuma.

Primena hitnih mera traje do početka Programa zaštite.

Primena hitnih mera prestaje po donošenju rešenja o odbijanju zahteva za uključenje u Program zaštite.

Član 30.

Sporazum o uključenju u Program zaštite sadrži:

- 1) sporazumne strane;
- 2) izjavu zaštićenog lica o dobrovoljnom uključenju u Program zaštite;
- 3) izjavu zaštićenog lica da su podaci navedeni u upitniku istiniti i da u slučaju njihove neistinitosti sporazum može biti raskinut;
- 4) obaveze zaštićenog lica: da se pridržava uputstava Jedinice za zaštitu u toku sprovođenja Programa zaštite; da obavesti Jedinicu za zaštitu o svakoj promeni okolnosti koja bi mogla da utiče na sprovođenje Programa zaštite; da navede svoje račune, pravne poslove, finansijske i druge obaveze; da pre zaključenja pravnih poslova većeg značaja zatraži saglasnost Jedinice za zaštitu; da preduzme sve neophodne mere radi postizanja finansijske samostalnosti do isteka sporazuma;
- 5) obaveze Jedinice za zaštitu: da sprovodi Program zaštite samo uz neophodno potrebna ograničenja osnovnih sloboda i prava zaštićenog lica; da odredi vreme trajanja i obim ekonomske pomoći zaštićenom licu; da zaštićenom licu pruži potrebnu psihološku, socijalnu i pravnu pomoć;

6) vreme trajanja Programa zaštite;

7) uslove za raskid sporazuma;

8) klauzulu da je sporazum zaključen u jednom primerku, da se čuva kod Jedinice za zaštitu, da je za vreme trajanja Programa zaštite dostupan samo Komisiji, da se obaveze proistekle iz sporazuma ne mogu osporavati u sudskom postupku, izjavu zaštićenog lica da razume sadržaj sporazuma i da je upoznato sa međusobnim obavezama;

9) datum zaključenja sporazuma i potpis sporazumnih strana.

Sporazum u ime maloletnog lica ili lica potpuno lišenog poslovne sposobnosti zaključuje zakonski zastupnik ili staralac.

v) Produženje Programa zaštite

Član 31.

Nadležni javni tužilac, istražni sudija ili predsednik veća može po službenoj dužnosti ili na predlog Jedinice za zaštitu ili zaštićenog lica podneti Komisiji zahtev za produženje Programa zaštite.

Nakon pravnosnažnog okončanja krivičnog postupka zahtev iz stava 1. ovog člana može podneti i Jedinica za zaštitu.

Zahtev za produženje Programa zaštite podnosi se najkasnije 30 dana pre isteka vremena na koje je zaključen sporazum o uključenju u Program zaštite.

Prilikom odlučivanja o zahtevu za produženje Programa zaštite shodno se primenjuju odredbe čl. 28. i 29. stav 1. ovog zakona.

Član 32.

Zahtev za produženje Programa zaštite sadrži:

- 1) označenje rešenja o uključenju u Program zaštite;
- 2) podatke o zaštićenom licu;
- 3) opis i zakonski naziv krivičnog dela povodom koga se zahteva produženje zaštite;
- 4) okolnosti koje ukazuju da i dalje postoji opasnost po zaštićeno lice.

Pre odlučivanja o zahtevu Komisija će zatražiti od Jedinice za zaštitu da u roku od 15 dana dostavi procenu:

- 1) opasnosti koja pretili zaštićenom licu;
- 2) opasnosti kojoj bi bila izložena zajednica u slučaju produženja Programa zaštite;
- 3) zdravstvenog stanja zaštićenog lica;

4) potrebnih mera zaštite.

g) Obustava i prestanak Programa zaštite

Član 33.

Program zaštite se obustavlja:

1) ako više ne postoji potreba za zaštitom;

2) ako protiv zaštićenog lica bude pokrenut krivični postupak za krivično delo koje dovodi u pitanje opravdanost sprovođenja Programa zaštite;

3) ako postoji razlog iz člana 30. stav 1. tačka 3) ovog zakona;

4) ako zaštićeno lice bez opravdanog razloga ne ispunjava svoje obaveze iz sporazuma i time dovede u opasnost ili onemogućí sprovođenje Programa zaštite;

5) na zahtev strane države na čiju teritoriju je premešteno zaštićeno lice.

Član 34.

Nadležni javni tužilac, istražni sudija ili predsednik veća može po službenoj dužnosti ili na predlog Jedinice za zaštitu podneti Komisiji zahtev za obustavu Programa zaštite.

Nakon pravnosnažnog okončanja krivičnog postupka zahtev iz stava 1. ovog člana može podneti i Jedinica za zaštitu.

Prilikom odlučivanja o zahtevu za obustavu Programa zaštite shodno se primenjuju odredbe člana 28. ovog zakona.

Član 35.

Zahtev za obustavu Programa zaštite sadrži:

- 1) označenje rešenja kojim je odobren Program zaštite;
- 2) podatke o zaštićenom licu;
- 3) opis i zakonski naziv krivičnog dela povodom koga je zaštita odobrena;
- 4) okolnosti koje ukazuju da postoji neki od razloga iz člana 33. ovog zakona.

Uz zahtev za obustavu Programa zaštite, zavisno od razloga iz kojeg se podnosi, dostavlja se:

- 1) mišljenje Jedinice za zaštitu o postojanju razloga predviđenog u članu 33. tač. 1) i 4) ovog zakona;
- 2) pravnosnažna odluka suda o pokretanju krivičnog postupka protiv zaštićenog lica;

3) upitnik o podacima zaštićenog lica;

4) zahtev strane države.

Član 36.

Program zaštite prestaje:

1) istekom vremena na koje je sporazum zaključen;

2) smrću zaštićenog lica;

3) izjavom zaštićenog lica ili zakonskog zastupnika ili staraoca da se odriče zaštite;

4) donošenjem rešenja o obustavi Programa zaštite.

Član 37.

Jedinica za zaštitu po službenoj dužnosti podnosi Komisiji zahtev za prestanak Programa zaštite.

Sednica Komisije na kojoj se donosi rešenje o prestanku Programa zaštite zakazuje se shodno članu 28. stav 1. ovog zakona.

Član 38.

Zahtev za prestanak Programa zaštite sadrži:

- 1) označenje rešenja kojim je odobren Program zaštite;
- 2) podatke o zaštićenom licu;
- 3) opis i zakonski naziv krivičnog dela povodom koga je zaštita odobrena.

Uz zahtev za prestanak Programa zaštite, zavisno od razloga iz kojeg se podnosi, dostavlja se:

- 1) sporazum o uključenju u Program zaštite ili o njegovom produženju;
- 2) umrlica zaštićenog lica;
- 3) izjava zaštićenog lica ili zakonskog zastupnika ili staraoca.

IV MEĐUNARODNA SARADNJA

Član 39.

Međunarodna saradnja u sprovođenju Programa zaštite predviđenog ovim zakonom ostvaruje se na osnovu međunarodnog sporazuma ili uzajamnosti.

Pod uslovima iz stava 1. ovog člana Jedinica za zaštitu:

1) podnosi molbu stranoj državi za prihvatanje zaštićenog lica i primenu mera iz člana 14. stav 1. ovog zakona;

2) postupa po molbi strane države za prihvatanje zaštićenog lica i primenu mera zaštite u Republici Srbiji.

V EVIDENCIJA I ZAŠTITA PODATAKA

Član 40.

Jedinica za zaštitu vodi sledeće evidencije:

1) o ličnim podacima zaštićenog lica, njegovom prebivalištu i podacima koji se odnose na promenu ili prikrivanje identiteta i podataka o vlasništvu, kao i o drugim podacima značajnim za sprovođenje Programa zaštite;

2) o podacima sadržanim u upitniku iz člana 26. stav 2. ovog zakona;

3) o zaključenim sporazumima o uključenju i produženju Programa zaštite;

4) o licima uključenim u Program zaštite na osnovu potvrđenog međunarodnog ugovora ili na osnovu uzajamnosti;

5) o datim saglasnostima u smislu čl. 19, 22. stav 1, člana 23. stav 2. i člana 30. stav 1. tačka 4) ovog zakona;

6) o licima kojima je na osnovu člana 41. stav 1. ovog zakona odobren pristup podacima u vezi sa Programom zaštite.

Član 41.

Rukovodilac Jedinice za zaštitu odobrava i nadzire pristup podacima u vezi sa Programom zaštite.

Odluku o prestanku tajnosti podataka iz stava 1. ovog člana donosi Komisija.

Podaci o zaštićenom licu kome je promenjen identitet trajno se čuvaju u evidencijama Jedinice za zaštitu.

VI FINANSIRANJE

Član 42.

Sredstva za sprovođenje ovog zakona obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.

Članovima Komisije i zamenicama za rad u Komisiji pripada posebna naknada koju utvrđuje uredbom Vlada Republike Srbije.

VII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 43.

Ministar unutrašnjih poslova donosi u roku od 45 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta u Jedinici za zaštitu i raspoređuje rukovodioca Jedinice za zaštitu.

Ministar unutrašnjih poslova donosi u roku od 45 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona podzakonske propise o načinu sprovođenja Programa zaštite i korišćenju sredstava iz člana 42. stav 1. ovog zakona.

Član 44.

Ministar pravde donosi u roku od 45 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona podzakonske propise o načinu sprovođenja Programa zaštite u zavodskim ustanovama.

Član 45.

Nadležno ministarstvo donosi u roku od 45 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona podzakonske propise u vezi sa članom 21. st. 2. i 3. ovog zakona.

Član 46.

Komisija se obrazuje u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Komisija donosi u roku od 30 dana od obrazovanja poslovnik o radu.

Član 47.

Ovaj zakon stupa na snagu 1. januara 2006. godine.